

Vilhelmin mustat enkelit

Ich was ein chint so wolgetan

Taija Paju

Carmina Burana 185, c. 1230

Vil-helm o - li pa - ro - ni, VI - VI - TE ET FLO - RE - TE! hän - tä hy - vin

pal - ve - li CAN - TA - TE ET GAU - DE - TE! HOI ET OI JEE

Mag - da-len, Soh - vi ja Kau - ka mee - li, Vil - hel-min mus - tat en - ke - lit.

2. Kesäyössä häärivät
VIVITE ET FLORETE

Herran toiveet täyttivät
CANTATE ET GAUDETE

Hoi et oi jee!

||: Magdalen, Sohvi ja Kaukameeli
Vilhelmin mustat enkelit :||

4. Viimeisessä hovissaan
VIVITE ET FLORETE

Vilhelm muisti rouviaan
CANTATE ET GAUDETE

Hoi et oi jee!

||: Magdalen, Sohvi ja Kaukameeli
Vilhelmin mustat enkelit :||

3. Mihin kaikkeen suostuivat
VIVITE ET FLORETE

Ei sitä muille kerrota
CANTATE ET GAUDETE

Hoi et oi jee!

||: Magdalen, Sohvi ja Kaukameeli
Vilhelmin mustat enkelit :||

5. Salaisista teoistaan
VIVITE ET FLORETE

Mustat virvaliekit saa
CANTATE ET GAUDETE

Hoi et oi jee!

||: Magdalen, Sohvi ja Kaukameeli
Vilhelmin mustat enkelit :||

Magdalen, Sohvi ja Kaukameeli saivat mustat virvaliekit Vilhelmin ja Agatan viimeisessä hovissa, paronillisessa investituurassa A.S. XLVIII Unikankareella.